

MARŤAN

Tiskový materiál k filmu

Premiéra 1. října 2015

Astronaut Mark Watney (Matt Damon) během mise na Mars málem zahynul v prašné bouři. Zbytek jeho posádky planetu opustil v domnění, že je mrtvý. Ale Watney přežil a ocitne se tak omylem sám na nepřátelské planetě. Má k dispozici jen hubené zásoby a tak musí využít veškerý důvtip, invenci a technické znalosti, aby nejen přežil, ale také našel způsob, jak vyslat signál na Zemi, že je naživu. V okamžiku, kdy se mu to podaří, začne miliony kilometrů daleko od něj NASA a mezinárodní tým vědců neúnavně pracovat, aby dostali tohoto "Marťana" domů, zatímco členové jeho posádky souběžně prokazují svou odvahu na téměř nemožné záchranné misi. Jak se jednotlivé příběhy neuvěřitelné statečnosti rozvíjí, celý svět začne Watneymu fandit, aby se vrátil v pořádku na Zem. Podle světového bestselleru a pod režijní taktovkou Ridleyho Scotta, MARTAN nabízí hvězdné herecké obsazení jako Jessica Chastainová, Kristen Wiigová, Jeff Daniels, Michael Peña, Kate Mara, Sean Bean, Sebastian Stan, Aksel Hennie, Donald Glover, Mackenzie Davisová a Chiwetel Ejiofor.

Všichni jsme někdy zažili pocit, že jsme na světě sami. Ale jen Mark Watney ví, jaké to je být sám na Marsu.

Předpokládalo se, že byl zabit ničivou vichřicí, která si vynutila nouzovou evakuaci, Watney se ale probudí, zraněný. Aby se nestal první lidskou obětí na Marsu, musí okamžitě reagovat a udržet své odhodlání. Čeká na něj pomoc, která je "jen" několik let a několik milionů kilometrů vzdálená.

"Je to příběh o boji za přežití," říká režisér Ridley Scott. "Mark Watney se ocitne pod nepředstavitelným nátlakem a v izolaci a náš film je o tom, jak se s tím vyrovná. O Markově osudu rozhodne to, zda podlehne panice a zoufalství a přijme smrt jako nevyhnutelnost nebo se rozhodne spoléhat na svůj výcvik, vynalézavost a smysl pro humor, aby zůstal v klidu a problémy vyřešil."

Jeho humor se mu stane nástrojem, který mu umožňuje odvracet beznaděj a zabavit mysl, aby se nefixoval na svou zoufalou situaci. Jeho záliba zůstat pozitivní a optimistický je pro tento příběh nesmírně důležitá a zároveň to je jedna z povahových vlastností, které Matta Damona na této postavě přitahovaly.

"Líbil se mi humor a to nejen ten Watneyho, ale i ostatních postav," říká Damon. "Komedialní tón tu nikdy není zlehčující a doplňuje intenzivní dramatickou situaci, což se u sci-fi žánru hned tak nevidí."

Damon obdržel scénář od producenta Simona Kinberga, se kterým již spolupracoval na snímku *Elysium*. Poslal ho Damonovi v pátek a hned v neděli obdržel jeho nadšenou reakci.

"Matt reagoval na příběh stejným způsobem jako studio i já," vzpomíná Kinberg. "Myslel si, že je to originální, vtipné, vzrušující a s jedinečně odlišným pohledem na příběh o přežití. Nedokázali jsme si v této roli představit nikoho jiného než Matta Damona."

Scénář vznikl podle románu počítačového programátora a spisovatele Andyho Weira. Aditya Sood byl prvním producentem, který si Weirovo elektronické vydání knihy přečetl ještě předtím (román tehdy existoval pouze on-line v seriálové podobě a pak jako e-kniha na Amazonu), než byla v roce 2014 vydána vázaná kniha v nakladatelství Random House.

Sood říká: “Myslel jsem, že to byl jeden z nejlepších sci-fi příběhů, jaké jsem kdy četl. Vše, co se může pokazit, se ve Watneyho případě pokazí a přesto jde dál. Tento příběh nabízí naději a to dělá tento film něčím víc, než jen vzrušujícím dobrodružstvím.”

Kinberg se do knížky okamžitě zabral. Studio Fox získalo na knihu práva pod hlavičkou Kinbergovy společnosti Genre Films. Kniha byla pak poslána scenáristovi Drew Goddardovi s cílem, aby nejen napsal scénář, ale i režíroval. Kinberg říká, že jim Goddard během několik měsíců poslal výjimečný scénář a to i navzdory všem výzvám, jako je adaptace materiálu s přísnými vědeckými a matematickými problémy, velkým množstvím postav a vrstevnatým dějem.

Goddard říká: “Nemohl jsem Andyho knihu odložit. Vyrůstal jsem mezi vědci v Los Alamos v Novém Mexiku a nikdy jsem neviděl nikoho zachytit tak zvláštního člověka, jakým je moderní vědec, dokud jsem si nepřečetl Andyho román. Mým cílem během adaptování bylo za každou cenu zachovat živého ducha knihy.”

S Goddardovým scénářem a se zájmem Matta Damona se projekt okamžitě rozjel, s malým přerušením, když Goddard přijal režii na jiném snímku. Režisérské křeslo se tak uvolnilo, aby ho podle Kinberga obsadil: “nejen skvělý režisér, ale mistr režisér.” O film projevilo zájem několik významných režisérů, když producenti obdrželi neočekávanou zprávu: Ridley Scott měl čas.

“Ridley je můj oblíbený režisér a byl pro tento příběh ideální volbou. Bohužel byl zaneprázdněn vývojem jiného filmu,” vzpomíná Kinberg. “Když jsme se dozvěděli, že u jeho projektu došlo ke zpoždění, okamžitě jsme mu poslali scénář.”

Scott říká: “Byl jsem fascinován Watneyho téměř nemožným úkolem a týmovým úsilím potřebným nejen stran NASA, ale i od mezinárodních partnerů. Geopolitičtí soupeři musí překonat své rozdíly a pracovat spolu pro společný cíl - za záchranu života astronauta a celý svět je ohromen velikostí a složitostí této výzvy.”

Goddard byl sám radostí bez sebe, když viděl svůj scénář v rukách Ridleyho Scotta. Komentoval to: “Ještě teď si vzpomínám, kde jsem seděl, když jsem poprvé viděl postavu Roye Batty [Rutger Hauer], jak přemýšlí o paprscích, které září ve tmě poblíž Tannhauserovy brány v *Blade Runnerovi*. (Seděl jsem ve třetí řadě vlevo v kině White Roxy, bylo mi sedm let). Všechno, co jsem kdy napsal, bylo ovlivněno Ridley Scottem; jeho filmy jsou uloženy v mé tvůrčí DNA. Mít možnost s ním pracovat byl skutečný sen.”

Pro spisovatele Andyho Weira byl radikální přechod od serializovaného internetového kusu do velkého filmu sen, kterému bylo těžké uvěřit. Takže mu nevěřil.

“Bydlím v severní Kalifornii a nikdy jsem nepotkal mého agenta v New Yorku, ani filmového producenta a lidi od Foxů v LA. Takže když mi řekli, že se Ridley Scott chystá film režírovat, byl jsem přesvědčený, že to všechno byl propracovaný podvod.”

Weir svůj román, který byl pečlivě propracován a plný vědy a matematiky, zamýšlel jako “technickou knihu pro technicky založené čtenáře. Neměl jsem tušení, že by o to ostatní měli vůbec zájem, natož aby se jim to líbilo.”

Začal tím, že si prostě představil vesmírnou misi na Mars a pak se ponořil do nekonečných možností scénáře. “Dvacetpět let jsem pracoval jako programátor, naučil jsem se, že je důležité mít dobrou zálohu,” říká. Weir publikoval novou kapitolu každých šest až osm

týdnů pro stále rostoucí čtenářský okruh. Během tří let příběh dokončil a rozhodl se knihu prodávat za 99 centů na Amazonu. Byl kontaktován agentem a to vedlo k další komunikaci se společností Genre Films a k tomu, co Weir pojmenovává jako splněný sen každého spisovatele.

Weirův příběh se odehrává v blízké budoucnosti, zhruba za 12-15 let a prakticky každý vědecký aspekt knihy je věrohodný a podporován současnými teoriemi. S jedinou výjimkou: vzhledem k nízkému atmosférickému tlaku na Marsu by vichřice takového rozsahu, jak ji popisuje Weir, nebyla možná.

“Hledal jsem způsob, jak dostat astronauty mimo planetu, takže jsem si ponechal jistý manévrovací prostor,” svěříje se Weir. “Navíc jsem si říkal, že tak silná bouře by byla fantastická.”

Bouře, ke které dojde během 18. solu plánované 31. sólové mise, způsobí, že kus antény propíchne Watneyho oblek a jeho senzory se stanou nefunkční. (Sol je časová jednotka, která určuje délku slunečního dne na Marsu, zhruba 24 hodin a 40 minut.). Od chvíle, kdy dojde k této nehodě, bude jeho vynalézavost, odhodlání a odvaha maximálně testována.

Damon říká: “Watney je botanik a strojní inženýr a je vyslán na Mars, aby odebral vzorky půdy, podrobil je zkoumání a dozvěděl se více o jejím složení a schopnosti pěstovat plodiny. Má znalosti a školení jak přežít, ale čas pracuje proti němu. Domnívá se, že to zabere pravděpodobně tři až čtyři roky, než ho bude možné zachránit.”

Nejdůležitější bitvu, kterou musí Watney vybojovat, je ta s jeho vlastní vůlí. Zoufalství by bylo stejně škodlivé jako nepřátelské prostředí na Marsu. Dělá si video záznamy o své činnosti a domnívá se, že jednou budou sloužit jako jeho poslední závěť, takže je obohacuje o vědeckou metodiku a notnou dávku vtipu.

Andy Weir dodává: “Při psaní postavy Marka jsem se nechal inspirovat svou vlastní osobností, i když on je chytřejší i odvážnější než já a nemá mé nedostatky. Myslím, že je tím, kým bych si přál být já sám. Je Matt Damon.”

Jedním z nejpříjemnějších překvapení, které Weir během psaní příběhu zažil, bylo, jak se vedlejší postavy v průběhu příběhu staly zásadní.”

V Goddardově scénáři hrají astronauti a pracovníci NASA stejně důležitou roli. Scott podrobněji rozvinul některé z akčních scén a udělal postavu velitelky Melissy Lewisové více aktivní. Zrodila se tak další ze silných ženských hrdinek, které jsou charakteristické pro mnoho z jeho předchozích filmů.

Jako velitelka *Ares III*, třetí mise na Mars, Lewisová vede posádku šesti astronautů včetně Watneyho a má na starosti pozemní misi and kosmickou loď - *Hermes*. Cesta z oběžné dráhy Země na Mars trvala devět měsíců, což Lewisové dalo dostatek času, aby získala autoritu, a aby si astronauti mezi sebou vytvořili vzájemné vazby.

Jessica Chastainová, která Lewisovou ztvárnila, říká: “Je to tak dobře napsaná postava, další z Ridleyho odkazu pozoruhodných ženských postav. Lewisová prošla námořnictvem a musí vést tým specialistů, kteří jsou velmi inteligentní a mají velmi specifické úkoly. Je přátelská a sympatická. Má dobré vztahy se svou posádkou, ale nedopustí žádnou pochybnost o tom, kdo misi řídí.”

Poté, co se rozhodla Watneyho opustit v domnění, že je mrtvý, Lewisová cítí obrovskou míru lítosti a viny, která bude mít později vliv na její další kroky a na zásadovost jejího velení.

Lewisové po boku stojí Rick Martinez (Michael Peña), pilot *Hermesu*, který srší vtipem. Je to sebejistý vojenský veterán. Během jejich prvních dnů na Marsu si s Markem Watneym vyměňují vtipné slovní úderky.

“V roce 2014 jsem natočil akční film z druhé světové války *Železná srdce* a přivykl jsem si na způsob, jakými vojáci žertovali,” říká Peña. “Je to trochu neomalené, ale pomáhá to, aby byli všichni ve střehu a předstírali, že nemají strach z nebezpečí, kterému čelí.”

Lewisová, se sice čas od času nějakému vtipu pousměje, ale jinak shledává Watneyho a Martinezovo žertování trochu únavné, stejně jako její kolegyně a členka posádky Beth Johanssenová (Kate Mara), kybernetická expertka mise. Odměřená Johanssenová je v podstatě odpovědná za vše, co se týká počítačů.”

Mara říká: “Měla jsem možnost setkat se s Ridleyem a diskutovat o své roli ještě předtím, než jsem dostala scénář. Pojmenovala jsem jednoho z mých psů podle postavy z *Gladiátora* (Lucious) a byla jsem vždy velkým fanouškem Ridleyho Scotta a tak jsem s ním samozřejmě chtěla moc pracovat.”

Mara byla stejně nadšená pracovat po boku Jessicy Chastainové: “Líbilo se mi, že hraje velitelku. Johanssenová k Lewisové vzhlíží, což je pro mě jako dělané, protože Jessicu obdivuji a chovám respekt k projektům a rozhodnutím, která ve své kariéře učinila.”

Posledním členem posádky lodi *Hermes* je německý chemik Alex Vogel (Aksel Hennie) a americký letový chirurg Chris Beck (Sebastian Stan). Hennie, který získal ve svém rodném Norsku popularitu za role ve filmech jako *Headhunters* a *Pioneer*, říká, že *Martian* je jak o samotě, tak i o týmové práci. Vyjadřuje jedny z nejvyšších ideálů humanity. Je to úžasné povznášející příběh, který mě zajímá, a kterému chci věřit.”

Kromě jeho lékařské minulosti je Beck stejně jako ostatní astronauti vyškolen v jiných oblastech vědy a připraven na mnoho krizových scénářů. Všichni si jsou dobře vědomi, že každá cesta do vesmíru má dva možné cíle - ten faktický a ten neznámý.

“Objevování je součástí lidské DNA,” říká Beck.

V centru NASA se administrátoři a technici stále snaží pochopit, že vyslali na Mars šest astronautů, ale zpět se jich vrátilo pouze pět. Nejlepší mozky z NASA a z její kalifornské laboratoře na vývoj tryskových pohonů se nyní usilovně snaží najít způsob, jak dostat Watneyho zpátky domů. V médiích se jedná o událost století. Manažeři a vědci NASA a JPL čelí obrovské výzvě - a celý svět se dívá. Domníváte se, že vaše práce je tlakový hrnec? Vžijte se do role Annie Montrosové (Kristen Wiigová), vedoucí oddělení pro styk s médii v NASA. Spolu se získáváním smysluplných informací od zaneprázdněných pracovníků NASA, musí zvládat horečný tisk hladový po jakémkoliv kousku informace.

“Annie musí činit rozhodnutí o tom, jak a co přesně říci veřejnosti,” říká Wiigová. “Pohybuje se na tenkém ledě, kdy musí informovat svět, ale zároveň chránit pověst NASA.”

Montroseová pracuje v prostředí, kterému dominují muži. Ale ona získala respekt svého šéfa, Teddy Sanderse (Jeff Daniels), ředitele NASA, který na svých bedrech nese nesmírnou zodpovědnost. Rozhodnutí o životě a smrti se zastaví na jeho stole. Ty nejlepší

mozky na světě čekají na jeho úsudek a Teddy musí efektivně řídit lidi s velkými egy. On doslova pracuje s raketovými vědci.

Teddy řídí inteligentní, vzdělané lidi s diplomy z MIT, ale jeho přístup je, že jsou jako malé děti,“ vtipkuje Jeff Daniels. “Rádi přicházejí s teoriemi a myšlenkami a rádi dokazují svou genialitu, ale vyhýbají se rozhodování. Najednou to je, ‘Oh, to je výzva pro někoho jiného. Já jsem jen raketový vědec.’ Takže Teddyho spíše těší moc, kterou má nad těmito pozoruhodnými hlavami a dokonce si s nimi i občas hraje. Udržuje tyto génie v pokoře.”

Jeden takový génius, Rich Purnell (Donald Glover), který se zabývá orbitální dynamikou v JPL, vpluje do jednání NASA a sebejistě pokračuje, aby demonstroval způsob, jak dostat Watneyho zpět. Netuší, jaký je Sandersův titul a rekrutuje ho, aby mu pomohl s improvizovanou demonstrací své teorie.

Daniels říká: “Teddy má pocit, že je Purnell neuctivý. Jako by si dovilil říct anglické královně “Mátě pěkný šaty”. Takže tohle zázračné dítě bleskově vypoklonkuje z místnosti.”

Purnellův nedostatek úcty k nadřízeným odráží větší kulturní rozdíl mezi více formálním prostředím NASA, které je zodpovědné za člověka ve vesmíru a uvolněnější kalifornskou atmosférou v JPL.

Purnellova pracovna a pracovna ředitele JPL, Bruce Ng (Benedict Wong), jsou plné nepořádku, zasypané odpadky a svědčí o jejich vyčerpávající, konstantní práci. Watney není jediný, kdo zůstane v izolaci. Tým vědců JPL v podstatě zůstane uvězněný na “ostrově JPL” a musí obětovat osobní čas a rodinný život, když dostane za úkol v neskutečně krátkém čase vyprojektovat sondu na Watneyho záchranu.

Jejich herkulovské úsilí se vyplatí. Sanders si uvědomí smysluplnost Purnellovy teorie, která je potvrzena ředitelem misí na Mars v NASA, Dr. Vincentem Kapoorem (Chiwetel Ejiofor). Kapoor nese největší přímou odpovědnost při řešení Watneyho krize a umístil celý svůj tým do režimu totální odezvy.

Ejiofor říká: “Byl jsem fascinován pohledem tohoto příběhu na vesmírnou komunitu. Jsou to jedni z nejvíce nadaných lidí na planetě, a přesto vidíme, že jejich interakce a kancelářská politika se podobá jakémukoliv pracovnímu prostředí. Byl jsem dojat úsilím této komunity postavit se za jednoho muže a obětovat každý poslední kousek dostupného vybavení, energie a zdrojů, aby ho zachránili.

“Mluvil jsem s některými lidmi v JPL a NASA, abych získal představu o druhu tlaku, pod kterým pracují,” pokračuje Ejiofor. “Kosmonauti vkládají nekonečnou důvěru do těchto institucí a každý, kdo tam pracuje, ví, že jediná chyba, může mít obrovské následky. Vincent ztělesňuje obětavost a profesionalitu, ale nejzajímavější na něm je, že, když začne s mužem, který je opuštěný na Marsu, navazovat hlubší kontakt, nevnímá své poslání zachránit astronauta - zachraňuje Marka Watneyho.”

Zdroje NASA a JPL nicméně nestačí. Naštěstí Čínská národní kosmická agentura (CNSA) a její pracovníci (Eddy Ko, Chen Shu) provedou pozoruhodnou předehru, která by mohla spustit nový smysl pro harmonii a spolupráci v mezinárodních vztazích a diplomacii - nebo právě naopak, přidat další hluboké vrásky v této křehké rovnováze. CNSA zkontaktuje Sanderse a nabídne mu prototyp čínské rakety, která by mohla spustit zásobovací misi na Mars. Zde vidíme profesionální zdvořilost v akci: muži a ženy, kteří sdílejí společnou půdu nebo spíše “prostor,” hledají cestu jak obejít vládní byrokracii. To vypovídá o společné

vazbě vysoce kvalifikovaných profesionálů, která je sdílána napříč obory, bez ohledu na místo či národnost.

Jakmile zajistil pomoc z Číny, Sanders musí čelit výzvám stran jeho vlastního týmu - konkrétně vedoucímu letu *Ares III*, Mitchi Hendersonovi (Sean Bean). Na rozdíl od Sanderse, který se musí starat o zájmy obou Marka Watneyho a NASA (nutně ne v tomto pořadí) Henderson nemá dvojí loajalitu. Problémy PR v NASA ho nezajímají. Jeho jediným zájmem je dostat své astronauty domů. Všechny.

“Mitch není běžným členem týmu jako ostatní. Je velmi soustředěný a praktický,” popisuje svou roli Sean Bean. “Je to jeden z těch vzácných lidí, který se nezbavuje zodpovědnosti. Je ochoten postavit se nadřízeným. Je rozružený, že posádka *Hermesu* nebyla informována o přežití Watneyho. Bude dělat to, co si myslí, že je třeba udělat, bez ohledu na osobní následky.”

Henderson uvede do pohybu neobyčejně riskantní řetězec událostí, které mohou ohrozit jeho práci a donutí posádku *Hermesu* učinit zásadní rozhodnutí, které by mohlo vést k obvinění ze vzpoury.

Ani Henderson, ani nikdo jiný v NASA by o Watneyho přežití nevěděl, kdyby nebylo zvědavosti řadové pracovnice Mindy Parkové (Mackenzie Davisová), která slouží noční směny v oddělení satelitní komunikace. Uprostřed noci, plní příkazy od Dr. Kapoora a prohlíží si satelitní snímky *Ares III*, aby zjistila, jestli jsou jeho zásoby neporušené a budou k dispozici pro následující misi. Už je to měsíc, co je Watney pokládán za mrtvého a Mindy nemůže odolat pokušení najít jeho tělo. Nakonec je ohromena tím, co vidí.

“Objev Mindy způsobí v NASA rozruch a okamžitě jí prorazí cestu do “vyšší váhové kategorie”, vysvětluje Davis. “Sedí teď u společného stolu s nadřízenými a to je zstrašující. Učí se rychle a stejně rychle získá pocit sebedůvěry. Její nové povinnosti znamenají, že od ní lidé budou chtít slyšet návrhy řešení.”

Mark Watney má ve svých otázkách jasno. Potřebuje odpověď na to: Jak vypěstovat vlastní rostliny, když vyčerpá zásoby? Jak navázat komunikaci s NASA? Co dělat s ubývajícími zásobami kyslíku?

A jak neztratit vůli žít, když má k dispozici pouze výběr disco písní velitelky Lewisové?

ŽIVOT NA MARSU

Mars je nehostinný. Jeho teplota se pohybuje mezi -153 °C a 22 °C během letních dnů. V takových podmínkách je těžké se rozhodnout, co si vzít na sebe. Dýchání je ještě problematictější. Vzduch tvoří z 95 procent oxid uhličitý. Půda postrádá bakterie potřebné pro pěstování rostlin. Voda existuje, ale pouze ve formě ledu.

Dokonce i jeho načervenalá barva působí jako výstraha: nic tady pro vás není - kromě smrti zadušením a podchlazením.

Lidé nikdy nebyli odrazováni od cestování na místa, kde nejsou vítáni. Tak se pojdme vydat na Mars.

Vytvoření umělého prostředí k životu (Habu) je nutností, aby se usnadnil průzkum planety lidmi. Ve snímku *Mart'an* během 4 let NASA a JPL s použitím bezpilotních sond vysadila

na Marsu prefabrikované díly pro sestavení Habu spolu s různými zásobami, jídlem a vybavením. Posádka *Aresu III* má k dispozici takové vybavení jako jsou počítače a vesmírný robot, tzv. Rover, dále kosmickou vzletovou loď MAV, která je připravena, je dopravit zpět na *Hermes* po 31. solu jejich mise.

Příběh začíná během 18. solu, poté, co se posádka shromáždila v Habu, v plátěné konstrukci s regulovaným tlakem o užité ploše 90 metrů čtverečních. Významné množství slunečního a neutronového záření proniká tenkou atmosférou Marsu, vyžaduje, aby byl Hab na vnějších stranách obložen filtračními vrstvami fólií kevlaru a mylaru a pěnovým materiálem.

Interiér Habu poskytuje několik málo ubykací, společný pracovní prostor, natlakované přechodové komory pro vstup a výstup a kompaktní sklad se zařízením - stejně jako záchranné zařízení jako je oxygenátor, atmosférický regulátor a čističku vody. Je dostatečně zásoben přídělí, aby udržel při životě šest astronautů během 68 solů. Watneymu budou muset vydržet na 400 solů. Je to dost pro získání času navíc, ale pravděpodobně ne tolik, aby se dočkal záchranné mise.

Watney, botanik, má v Habu k dispozici několik brambor a vymyslí způsob, jak obohatit půdu na Marsu o potřebné bakterie, aby se stala úrodnou, aby jich mohl vypěstovat více. Obyčejná brambora, která kdysi zachránila celou civilizaci před vyhladověním, bude opět přizvána, aby udržela lidský život, tentokrát na jiné planetě. Jeden problém vyřešen.

Co je pro NASU odpad, může být pro jiného poklad. Watney použije Rover, aby vystopoval zaniklou sondu Pathfinder, o které bylo naposledy slyšet v roce 1997. Použije její fotoaparát, aby se spojil s NASA a JPL. Druhý problém vyřešen. Dokonce přijde na to, jak vytvořit více kyslíku.

To ho zanechává s jedním jediným problémem - disco hudbou velitelky Lewisové.

Watneyho vyhlídky se zlepšují. Watney získal přístřeší a kyslík. Potravu a způsob, jak ji vyprodukovat. Vodu a znalosti, jak všeho získat více. Dokáže komunikovat s NASA, se kterou si vyměňuje jak vtipy a tak i nevybírává slova, když nesouhlasí s jejich směrnicemi.

Když se nic jiného nepokazí, šance na jeho přežití prudce vzrůstá. Ale Murphyho zákon je univerzální. A něco se vždy pokazí. Děsivý incident zničí Watneyho práci i optimismus.

Čas utíká a záchranný plán NASA se rozpadá. Pocit naléhavosti je nahrazen pocitem očekávání katastrofy. Tato operace zabírá 24 hodin denně, 7 dní v týdnu.

Muž se ocitá ve velkém nebezpečí. Svět je ohromený. A jen hrstka vědců a astronautů je zatížena rozhodnutími, která by ho mohla zachránit.

Od Houstonu po Peking, od Melbourne po Moskvu, lidé jsou uhranutí těžkým údělem Marka Watneyho, protože je víc než astronaut; stává se symbolem. Jeho krize testuje některé z nejlepších myslitelů naší planety, kteří se nejen snaží zachránit člověka; snaží se zachránit touhy lidstva. Je to souboj Marsu s pozemšťany a svět samozřejmě fandí domácímu týmu.

O VÝROBĚ

Natáčení *Mart'ana* začalo 8. listopadu 2014 v Budapešti. Nádherné středoevropské město se proslavilo tím, že hostí mnoho hollywoodských filmových produkcí, díky jeho kráse a zkušeným filmových štábům. Co filmaře přitahovalo na Maďarsku nejvíce, byly filmové ateliéry Korda.

Korda Studio 6, o kterém se říká, že je největší na světě, bylo ideální pro výstavbu krajiny na Marsu, společně s Habem a vzletovým můstkem pro MAV. Ve studiu se natáčely převážně scény s dialogy, interiér Habu a sekvence s obří písečnou bouří. Odpovídající široké průhledy byly později natočeny v Jordánsku.

Producent Mark Huffam říká: "Projeli jsme australské vnitrozemí jako možnou krajinu pro povrch Marsu. Žel to nevyšlo a rozhodli jsme se natočit většinu sekvencí z Marsu v interiéru, což nám umožnilo větší kontrolu prostředí. Potom jsme pro ně našli odpovídající záběry ve Wadi Rum v Jordánsku."

Během výroby filmu se studio Korda stalo rušným centrem aktivit, protože všech šest ateliérů bylo využito pro výstavbu tuctu velkých dekorací, včetně kosmické lodi *Hermes* a astronautského Habu na Marsu. Filmová výprava neustále závodila s časem, aby měla před Scottem, který pracuje rychle, náskok.

Kromě Studií Korda nabídla Budapešť další bonus v podobě oslnivé budovy přezdívané Velryba (díky svému profilu a její blízkost k Dunaji). Velryba sloužila pro natáčení sekvencí s pracovníky NASA, včetně kanceláří Teddy Sanderse a Annie Montroseové, stejně jako konferenční místnosti, oddechového prostoru a kavárny, hlavního vchodu a řídicího letového střediska. Filmový architekt Arthur Max popisuje stavbu jako "sofistikovanou, moderní architekturu na světové úrovni. Je to geodetická konstrukce ve velkém měřítku a se spoustou skla a betonu a nádhernými žaluziemi, které se otevírají a zavírají s pomocí motorů. Mohli jsme naplno ovládat úroveň osvětlení. Tato budova byla darem z nebes. Stálo by nás to celé jmění postavit dekorace tohoto druhu v ateliérech."

Aby maximalizovali flexibilitu, využili filmaři simulovaných betonových stěn na kolech, aby se daly rychle konfigurovat libovolné počty kancelářských prostor v otevřených prostranstvích budovy.

Doslova výstavním kouskem je ale řídicí středisko mise v NASA. Obrovská centrální obrazovka, obklopená více než tuctem dalších obrazovek znázorňuje důležitá data a snímky, které NASA monitoruje v daném okamžiku. Tyto snímky jsou odesílány ze satelitů, průzkumných sond a z mezinárodní vesmírné stanice. Je to právě v řídicím středisku, kde se Mindy Parková poprvé dozví, že je Watney stále naživu - a kde dají představitelé NASA o několik měsíců později rozkaz vyslat do vesmíru raketu, aby Watneyho zachránila.

Než mít na monitorech ve velině greenscreen a potom přidat odpovídající snímky během postprodukce, Ridley Scott preferoval vidět grafiku přímo v záběru. Filmaři toho využili jako zdroje světla a herci měli možnost na snímky reagovat v reálném čase. Britská společnost Territory (*Spy, Mission: Impossible Rogue Nation*) byla přizvána, aby společně s grafičkou Felicity Hicksonovou a využila značného množství grafiky, satelitních snímků ve vysokém rozlišení a videozáznamů z NASA.

NASA byla vskutku klíčovým spolupracovníkem, konzultantem a poradcem během celého projektu, od scénáře po natáčení. Producent Mark Huffam vzpomíná, jak během první

produkční schůzky s Ridley Scottem volal do NASA a byl "velmi potěšen tím, že znali knižní předlohu a byli nadšení možností sdílet názory."

Filmařům bylo umožněno natáčet starty raket u Cape Canaveralu, včetně startu Orionu, kosmické lodi nové generace navržené za účelem poslat lidi hluboko do vesmíru jako první krok k průzkumu Marsu, v prosinci 2014. Orion byl vyslán na oběžnou dráhu s první skicou Marka Watneyho, kterou nakreslil sám Ridley Scott na titulní stránku scénáře.

Partnerství s NASA začalo u Berta Ulricha, filmové a televizní spojky agentury a pak se rozšířilo i na jiné: Dr. James Greena, ředitele planetárních věd NASA a Davea Laveryho, z kanceláře Mars, který sloužil jako technický poradce na scénáři i během produkce.

Ulrich říká, že román Andyho Weira, který se stal neoficiální doporučenou literaturou v Johnsonově vesmírném středisku a filmové dílo Ridleyho Scotta v agentuře hluboce rezonovalo - vzhledem k tomu, že se zde připravuje skutečný let na Mars.

"Sci-fi a to zejména ve filmech má neustálý vliv na vědu," uvádí Ulrich. "Myslím si, že jak umění, tak i věda čerpá z podobných aspektů tvořivosti, zvědavosti a vize."

Návrhy filmového architekta, Arthura Maxe, byly inspirovány během rozsáhlé exkurze v Houston Johnson Space Centru pod vedením Dr. Greena, který filmařům poskytl náhled do podmínek, jak dostat člověka na Mars. Max si také prohlédl stará řídicí střediska misí Mercury a Apollo, stejně jako současné centrum, které se zabývá misí raketoplánů a monitoruje Mezinárodní kosmickou stanici.

"Zkombinoval jsem některé z prvků, které jsme viděli v NASA a pak jsem jejich design posunul více do budoucnosti - jak si představujeme jejich příští řídicí středisko," říká Max. "NASA byla nesmírně užitečná, poskytovala nám užitečné informace, ale také schvalovala všechny naše návrhy."

Po natočení scén NASA ve Velrybě se filmaři přestěhovali do 100 akrového komplexu budov s názvem Maďarské Expo, kde byly postaveny dekorace pro kanceláře JPL, laboratoře a garáž.

Natáčení v Maďarském Expu skončilo na konci listopadu a tím skončilo pro Ejiofora, Danielse, Wiigovou, Beana, Davise, Wonga a Glovera. Po krátké přestávce filmování začalo nanovo na Marsu v ateliérech Korda, kde se dějové linky ujali Watney s ostatními astronauty.

Damon říká: "Myslím, že 54 herců skončilo s natáčením ještě předtím, než jsem dorazil do ateliérů Korda." Damonův rozvrh se křížil jen s Chastainovou a s dalšími astronauty během tří dnů v polovině prosince a pak znovu pouze s Chastainovou na pár dalších dnů v únoru.

"Matt a já jsme spolu natočili dva filmy [*Interstellar* byl ten druhý] a z toho jsme byli spolu na place asi týden," říká Chastainová.

Celá posádka *Hermesu* se spolu objeví v trýznivé prašné bouři na Marsu, která dá příběh do pohybu. Filmaři se nechtěli spoléhat pouze na vizuální efekty. Ridley Scott chtěl, aby bouře působila co nejrealističtěji, jak pro herce tak i diváky. Sekvence byla natočena v průběhu tří dnů v obrovském ateliéru 6, který simuloval exteriér Marsu, a bylo při ní zapotřebí obřích větráků, hustý prach, špatná viditelnost a spousta špíny. První den bouře dostal všechny za hranici možností.

“Nejtěžší den mé kariéry,” říká návrhářka kostýmů Janty Yatesová. Damon dodává: “Jako se procházet v hurikánu.”

Dokonce ani dýchací masky nedokázaly zabránit, aby se filmařům a hercům dostala nečistota a prach do očí, uší a úst. Částice si propracovaly svou cestu do ventilačních otvorů kosmických přileb herců a způsobily jim problémy při dýchání. Mezi jednotlivými záběry kostýmní asistenti spěchali, aby hercům pomohli odstranit helmy, aby mohli lépe dýchat.

Michael Peña vtipkuje mezi sousty prachu: “Když jsem přišel na plac v tomto obleku poprvé, říkal jsem si, ‘To je paráda. Jsem kosmonaut. Je to velká scéna. Takhle to vypadá, být ve filmu Ridleyho Scotta. Tohle si zamiluju!’ A pak najednou bojuji s větrem, snažím se nadechnout a neupadnout a je to víc o tom: “Zatraceně, jen doufám, že že jim tenhle záběr nezkazím.”

“Křest ohněm,” souhlasí Jessica Chastainová. “Natáčeli jsme bouřku během jednoho z našich prvních společných dnů a ještě jsme se tak dobře neznali. Doslova i obrazně jsme se snažili najít pevnou půdu pod nohama, zatímco velké turbíny na nás chrlily nečistotu a malé kameny.”

Zatímco herci byli občas dezorientovaní a sotva viděli jeden druhého, slyšeli navzájem hlasy jeden druhého - i ten Ridleyho. Zvukaři vybavili helmy astronautů malými reproduktory a mikrofony pro komunikaci mezi sebou a s režisérem. To dalo vzniknout neskutečnému zážitku, komentuje Kate Mara.

“Rychle jsme se sblížili, protože s přilbami na hlavách jsme neslyšeli filmový štáb, jen sebe navzájem,” říká Mara. “Dělali jsme si legraci, vyprávěli si vtipy a to nás sblížilo. Některé z nich byly dost jadrné. Jednou za čas jsme se zapomněli a pak v nás hrklo, “Počkejte, může nás Ridley slyšet?”

Hmotnost přilby a obleků dohromady vydala na 40 liber, k tomu museli herci klopytat pískem a bojovat s větrem o síle 65 mil za hodinu.

Oboje, helmy a obleky byly dílem kostýmní návrhářky Jany Yatesové a specialisty přes skafandry, Michaela Mooneyho. Přilby disponují šesti světly, ventilátorem uvnitř batohu, který hadicí zásobuje helmu kyslíkem. Přilby mají tloušťku v rozmezí od jednoho do čtyř milimetrů. Mooney je upravil, aby byly co nejlehčí, kolem čtyř kil, “vzhledem k tomu, že helmy nebyly podepřeny na ramenech,” říká, “v průběhu jednoho 10-ti hodinového natáčení se některým hercům docela pronesly.”

Pod helmou herci nosili oranžovo-bíle obleky, jaké nosí astronauti při zkoumání povrchu planety. Jsou zjednodušené a přiléhavé, ale dostatečně poddajné, aby astronautům umožnily dostatečný pohyb.

Yatesová vyzkoušela na Damonovi hned počáteční návrh prototypu obleku a herec říká, že konečný výsledek byl “přesně takový, jak ho navrhli. Při čtení scénáře jsem si myslel, ‘Tento příběh je skvělý a to pravděpodobně znamená, že budu 80 dní v opravdu těžkopádném oblečení.’ Nakonec byl oblek docela pohodlný vzhledem k tomu, že byl přiléhavý jako neopren.”

Před navržením kostýmů se Yatesová setkala s kurátorem Smithsonian muzea ve Washingtonu, D.C., které disponuje fascinující sbírkou skafandrů, které pocházejí z

programu Mercury a zároveň provedla průzkum v Johnsonově vesmírném středisku a JPL. Tato zkušenost ji uchvátila.

Yatesová dodává: “Viděla jsem je stavět satelity... Bylo to, jako bych byla ve sci-fi filmu. Poslali mi tolik obrázků, které byly velmi užitečné. Viděla jsem návrhy skafandrů, které budou sloužit pro mise v roce 2030 a dále.

“Od začátku Ridley chtěl, aby obleky nebyly mohutné, umožňovaly pohyb, a přesto nabízely pěknou siluetu. Obleky NASA mají vestavěnou helmu, což by nefungovalo pro naše účely, takže jsme museli změnit jejich design. Také jsme potřebovali udělat určité změny kvůli estetické stránce a kvůli praktickým potřebám filmového natáčení. Myslím, že jsme našli střední cestu mezi funkčností a formou.”

Forma není až tak významná u vesmírných skafandrů EVA. Obleky se používají během stavu beztlíže, při činnostech mimo Hermes. EVA je objemný a těžký. Jádrem je vyrobeno z uhlíkových vláken s osmi, šrouby spojenými ocelovými kruhy, které jsou uchyceny dráty. Jen kostra Damonovy soupravy sama o sobě vážila 25 kg. Když se k tomu přidala hmotnost obleku a přilby, musel občas nosit 45 kg.

Více než tucet dodavatelů bylo zaměstnáno výrobou helem a 15 obleků.

Yatesová navrhla třetí kostým pro kosmonauty. Označuje ho jako “teplákovou soupravu. Je to pro jejich odpočinkovou činnost na palubě Hermesu. Je elegantní, přiléhavá a pohodlná. A protože se nosí pouze uvnitř vesmírné lodi, nevyžaduje systémy podporující životní funkce.”

Hermes disponuje vlastními podpůrnými systémy, aby udržel tým *Aresu III* během jeho devítiměsíční cesty na Mars při životě. (Délka cesty se může lišit v závislosti na oběžných drahách jednotlivých planet.) Hermes byl postaven v ateliérech 2 a 3 ve studiích Korda, na základě konstrukčních vlastností Mezinárodní kosmické stanice, která využívá řady vzájemně propojených modulů. Exteriér je vybaven solárními panely, kyslíkem a vodou, směrovými stabilizátory, komunikačními moduly a dalšími, životně důležitými mechanismy.

Na základě moderních konstrukčních plánů NASA Hermes je poháněn jaderným iontovým pohonem, o kterém Arthur Max říká, že musí být ve filmu popsán, protože tato technologie je stále nová. Jeho design zahrnuje velké teleskopické rameno, které staví teplo emitující reaktory do bezpečné vzdálenosti od lodi.

“Snažili jsme se zůstat věrní realitě a nejmodernější technologii při tvorbě poutavé estetiky,” říká.

Max vyrostl v éře Sputniku během intenzivního vesmírného “závodu” mezi USA a SSSR. Od dětství byl posedlý vědou. “Chodil jsem do raketového kroužku a vyráběli jsme palivo na kuchyňském sporáku a to téměř s katastrofálními následky,” vzpomíná. “MARTĀN pro mě byl příležitostí oživit můj zájem o vesmír a zároveň to je klasický dobrodružný příběh o cestě do neznáma.”

Zářivě bílý interiér Hermesu vzdává hold filmu *2001: Vesmírná Odyssea* a táhne se od letové paluby dlouhou chodbou, která měří desítky metrů.

Zhruba v polovině chodby je tunel, který zahýbá do pravého úhlu, říká se mu koleno a vede do společenské místnosti. Uvnitř je rotující buben (gravitační kolo), které se točí v dostatečné rychlosti, aby vygenerovalo odstředivou sílu, která simuluje účinky gravitace.

Rudi Schmidt, vědec z Evropské vesmírné agentury a technický poradce během natáčení říká, že s gravitačním kolem se poprvé experimentovalo během mise Skylab v 70. letech.

“Je žádoucí, aby byli astronauti vystaveni těmto gravitačním efektům,” říká Schmidt. “Gravitační kolo teoreticky dokáže vygenerovat zhruba polovinu gravitační síly na Zemi, což je pro zdravotní účely dostačující.”

Společenská místnost je vybavena rotopedy, běžeckými pásy a dalším fitness zařízením. Postavena jako samostatná dekorace ve studiu 4 v Kordových ateliérech, místnost byla zavěšena na hydraulických ramenech, které umožnily naklonit gravitační kolo o 30 stupňů na každou stranu.

Aby mohli zachytit stav beztlíže na palubě Hermesu, bylo zapotřebí protagonisty zavěsit na kovová lanka, která vyvolala dojem, že plovou z jednoho místa na druhé. Koordinátor kaskadérů Rob Inch a jeho tým vytvořili masivní čtvercový 2D navijecí systém, zavěšený shora Hermesu (bez stropu), což jim umožnilo s herci manipulovat kdekoli v tomto čtvercovém prostoru. Dráty byly připojené k výstroji za pasem a také na nohou a na ramenech. Systém byl ovládán mechanicky i počítačově, zároveň však bylo zapotřebí, aby členové kaskadérského týmu tahali za lana a vytvořili tak vertikální pohyb a vedli herce jako “loutky”. Použití navijáků a hliníkových hlav umožnilo pohyb ve všech směrech, stejně jako otočky o 360 stupňů.

“Museli jsme vymyslet spoustu poměrně složitých záběrů a dostat v nich naše herce chodbou do jiné místnosti,” vysvětluje Inch. “Například v jednom záběru jsme museli dostat Jessicu a Michaela po hlavním trupu lodi a potom je nechat zahrnout chodbou do pravého úhlu a přejít ke gravitačnímu kolu. A musel to být plynulý pohyb. Byl to složitý a ošemetný úkol.”

Podle kaskadéra Leonarda Woodcocka bylo zapotřebí 150 metrů výztuže, 90 metrů kolejí, 70 kladek a asi 400 metrů technického lana ke konstrukci závěsného mechanismu. “Já ani nevím, kolik jsme toho spotřebovali na lešení,” říká. “Víc než dokážu spočítat.”

Jessica Chastainová čerpala během svých příprav na stav beztlíže z dob, kdy trénovala jako tanečnice. Chastainová, dobře známá svou pečlivou přípravou, také strávila několik dní v NASA a nastudovala si životy astronautů, jako například Sally Rideové.

“V *Interstellaru* byla moje postava na Zemi a vzpomínám si, že jsem během projekce přemýšlela, jak úžasné to muselo být pro Matthew McConaugheyho a Anne Hathawayovou zažít všechny tyto vesmírné věci,” vzpomíná Chastainová. “Napadlo mě, že by bylo moc fajn zahrát si astronautku. O několik týdnů později jsem se dozvěděla, že mě Ridley chce v *Martianovi*. Tak jsem do toho šla. Navštívila jsem JPL a Johnsonovo vesmírné středisko a viděla jsem úžasné věci. Byla jsem v maketě raketoplánu.

Chastainová říká, že měla štěstí, že mohla strávit nějaký čas s astronautkou a chemičkou Tracy Caldwell Dysonovou, specialistkou letu STS-118 v raketoplánu Endeavour (srpen 2007), která byla zároveň členkou posádky Expedice 24 na Mezinárodní vesmírné stanici v roce 2010.

Dysonová seznámila Chastainovou s technickými a lidskými aspekty života kosmonauta. Chastainová říká o Dysonové a dalších astronautkách, že jsou pro ni skutečným vzorem. “Inspirují ženy po celém světě, aby usilovaly o kariéru v oblasti vědy a matematiky,” poznamenává herečka.

Další oblíbenou součástí přípravy Chastainové byly 3D brýle *Oculus*. Díky kterým si mohla prohlédnout panoramatické snímky Marsu, jak je zachytil vesmírný robot *Curiosity*. “Měla jsem pocit, že tam skutečně stojím,” říká.

Vesmírný robot *Curiosity* sloužil jako model pro robota v MARŤANOVI, ačkoli ten druhý je ještě větší a stylizovanější. Podle návrhů Arthura Maxe a pod dohledem Olivera Hodge, disponuje šestikolový robot lichoběžníkovou kabinou a podvozkem vyrobeným maďarským týmem Szalay Dakar, který vyrábí závodní auta pro vyčerpávající Rally Dakar.

Dvě verze vesmírného robota byly provedeny týmem 22 techniků, spolu s 15 členy Szalaye. Je to v podstatě velmi pokrokový terénní zemědělský vůz. Je vybaven obrovskými průmyslovými pneumatikami, jejichž cílem je cestovat po drsné, skalnaté krajině. Je vybaven hydraulickými výklopnými dveřmi a pojezdovým ústrojím a dvoulitrovým dieselovým motorem. Jeho exteriér je obložený solárními panely, aby to vypadalo, že je poháněn solární energií.

Glenn Marsh, vozový technik, říká: “Solárně poháněný motor hraje důležitou roli v příběhu, protože omezuje provoz vozidla na 40 kilometrů v jednom zátahu. To představuje další výzvu pro Marka Watneyho, když má podniknout epickou cestu a dostat se na místo, odkud by se případně mohl pokusit o svou záchranu.”

Panely a poklopy na robotovi byly navrženy pro rychlé a snadné odstranění, aby usnadnily vkládání 4K kamer, které snímají Watneyho komunikaci s NASA a snímaly Watneyho, jak vozidlo řídí.

Marsh zmiňuje, že byl robot navržen tak, aby umožnil cestu přes nerovný terén a byl nejprve otestován v maďarském lomu, než se s ním začalo natáčet v Jordánsku.

Předtím byl robot použit v několika scénách natočených ve studiu 6., který simuloval krajinu na Marsu. Čtyři tisíce tun zeminy a jiných materiálů bylo využito k vytvoření topografické palety, která by odpovídala jordánské poušti Wadi Rum. Arthur Max konstatuje, že Wadi Rum je záhadně podobný Marsu svými načervenalými až oranžovými odstíny. Cílem bylo dosáhnout bezproblémového vizuálního spojení mezi studiem a reáliemi.

Roger Holden, měl během natáčení na starosti rostliny. Mísil tři druhy maďarské půdy, aby našel tu správnou barvu. Zatímco se povrch Marsu zdokonaloval po dobu dvou měsíců, Holden mezitím vypěstoval brambory, o které se Watney stará v Habu.

“Zbudovali jsme ve studiu školku se zcela umělým prostředím, včetně osvětlení, vytápění a hnojení,” říká Holden. “Náš proces byl nicméně daleko méně náročný než ten Watneyův.” Holden celkem napěstoval 1200 brambor, v průměru asi osm brambor na rostlinu.

V okolí Holdenovy dobře udržované marťanské krajiny stál ve studiu 6 možná největší greenscreen, jaký byl kdy postaven. Měřil 95 metrů na délku a 20 metrů na výšku. Vedoucí vizuálních efektů, Matt Sloan vysvětluje: “Ridley má rád dostatek prostoru. Měli jsme tu na této scéně k dispozici plných 360 stupňů pozadí, na které můžeme nakličovat záběry z Wadi Rum, stejně tak jako nebe a měsíc.”

Aby se jim podařilo následně spojit záběry z ateliéru se záběry z Jordánska, Sloan a jeho tým studoval solární grafy ve Wadi Rumu, aby spolu s kameramanem Dariuszem Wolskim, ASC vždy volili správný směr světla. Wolski využil přenosný klíčový zdroj světla, který byl vysunut do výšky až 20 metrů, což mu umožnilo napodobit příslušný úhel slunce.

Kamerové oddělení i oddělení vizuálních efektů využilo inovativní vizuální referenční nástroj, který promítá na přenosnou obrazovku přesné pozadí, které bude vidět z konkrétního záběru, to velmi pomohlo během záběrování. Sloan říká: “Pokud Ridley nebo Dariusz chtěli v ateliéru záběr rozšířit, měli možnosti vidět přesně ty VFX prvky, které budou ve finále v záběru použity, stejně jako jordánskou krajinu, která bude v daném úhlu vidět, jakož i keře, skalní útvary, malé písečné duny, atd.”

SÁM NA MARSU

Matt Damon sedí mezi kameny a sutí ve studiu 6 a chystá se dokončit poslední natáčecí den v ateliérech Korda. Je pozdní únor a každý další člen obsazení skončil před dvěma týdny. “Na Marsu jsem zbyl jen já a Ridley,” vtipkuje Damon.

Je to neobvyklá dynamika pracovat sám skoro na všech scénách. Byla to pro Damona nová zkušenost. Herec ji komentuje: “Tento film sestává v podstatě ze tří samostatných, spolu souvisejících dějových linek. Watneyho postava je jako Robinson Crusoe. Moc se mi líbí a obdivuji způsob, jakým příběh oslavuje odvahu a vynalézavost těchto astronautů. Jak řekl Drew (Goddard), je to oslava vědy.”

Pracovat na oběžné dráze Ridleyho Scotta bylo pro Damona dalším neodolatelným lákadlem. Říká o něm, že dostal z herců výkony, které jsou “příliš dobré na to, aby to byla náhoda. Je ochoten porušit pravidla, pokud získá větší emocionální zaujetí publika. Maluje na mnohem větší plátno, než většina lidí. Je vzrušující dělat věci v tomto měřítku.”

Damon zmiňuje, že Scott měl v podstatě film v hlavě již před začátkem natáčení, takže mu byl schopen představit konkrétní záběry a jejich kamerové pokrytí. “Umožní hercům, aby viděli film tak, jak si ho sám představuje, což je pro herecký výkon velmi užitečné.”

V průběhu téměř pěti týdnů sólového hraní byl Damon požádán, aby na svých bedrech nesl nejen příběh, ale občas i značné množství astronautské výbavy. Jeho neselhávající dobrá nálada a smysl pro humor motivovaly celý štáb během některých intenzivních a namáhavých okamžiků.

V průběhu natáčení nepřestával myslet na úsilí, jaké jsou lidé ochotni vynaložit, aby zachránili Marka Watneyho.

“Představuje více než jen jeden lidský život. Ztělesňuje průkopnické instinkty lidstva a naši naději do budoucna. Byla to pro mě čest, hrát tuto postavu.”